NORAKSTS
Lieta Nr.A42436606
143/AA43-0358-09/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 6.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Ļ.Kušnire,
tiesneši L.Slica un M.Vīgants,

piedaloties atbildētājas Valsts policijas Rīgas pilsētas galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārstāvim Mārtiņam Birkmanim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *N.S.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 21.jūnija lēmuma Nr.1263 atcelšanu, sakarā ar Valsts policijas Rīgas pilsētas galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 21.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 2.maijā plkst.03.00 sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA040881. Protokolā norādīts, ka *N.S.* (turpmāk – pieteicējs) pa Kalnciema ielu no Dreiliņu ielas puses Baseina ielas virzienā vadīja transporta līdzekli BMW 520, */reģistrācijas numurs/*, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē, ar ko izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{15}panta otrajā daļā.

Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – RP GPP KPP) Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietniece 2006.gada 5.maijā pieņēma lēmumu Nr.050/PA 040881, ar kuru pieteicējam piemēroja naudas sodu Ls 200 apmērā, atņemot visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Ar RP GPP KPP priekšnieka vietnieka 2006.gada 21.jūnija lēmumu Nr.1263 (turpmāk – Lēmums) RP GPP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieces 2006.gada 5.maija lēmums Nr.050/PA 040881 atstāts negrozīts.

[2] 2006.gada 7.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *N.S.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts tālāk minētais.

[2.1] Pieteicēja transportlīdzeklis ir apturēts nepamatoti. Norāde lēmumā par to, ka pieteicēja automašīnas apturēšanas iemesls ir bijusi meklēšanā esoša vizuāli līdzīga automašīna, nav objektīva, ar šo frāzi policijas darbinieki manipulē pastāvīgi, jo šis iemesls ir praktiski nepārbaudāms fakts.

[2.2] Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas procesā ir pārkāptas tiesību normas un instrukcijas, kas nosaka administratīvā protokola sastādīšanas procesu. Policijas darbinieki ir pārkāpuši 2003.gada 30.decembra „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcijas" Nr.22 85., 86. un 87.punkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja izelpas gaisa pārbaudē ar portatīvo alkometru izdara divus mērījumus ar laika intervālu no piecpadsmit līdz divdesmit minūtēm. Gadījumos, kad tikai viens no izelpas gaisa mērījumiem uzrāda lielāku alkohola koncentrāciju nekā atļauts normatīvajos aktos, ir uzskatāms, ka transportlīdzekļa vadītājs nav alkoholisko dzērienu lietošanas ietekmē.

[2.3] Ministru kabineta 2005.gada 23.augusta noteikumu Nr.625 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk – Noteikumi Nr.625) 17.punktā ir noteikts, ka, nosakot alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā, izdara divus mērījumus ar 15 līdz 20 minūšu intervālu. Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs.

Pieteicējs uzsver, ka viņam veiktais pirmais mērījums uzrādīja 0,68 promiles, bet otrais – 0,42 promiles, līdz ar to viņš neatradās alkohola ietekmē.

[3] Atbildētājs lietā sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, minot pārsūdzētajā Lēmumā ietvertos argumentus.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 21.janvāra spriedumu pieteicēja pieteikums apmierināts. Spriedumā norādīts tālāk minētais.

[4.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis protokolā Nr.PA 040881 norādīto administratīvo pārkāpumu un vai pieteicējam alkohola koncentrācija asinīs 0,64 promiles tika konstatēta, ievērojot normatīvo aktu prasības.

[4.2] Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos materiālus, saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, par pierādījumiem lietā atzinusi administratīvā pārkāpuma protokolu, pieteicēja pieteikumā ietverto paskaidrojumu, policijas darbinieku ziņojumus, medicīniskās pārbaudes protokolu.

[4.2] Tiesai, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 152.panta pirmo daļu, bija jāizvērtē vai medicīniskās pārbaudes protokols Nr.1981, kurā ir sniegts atzinums par to, ka pieteicēja asinīs ir konstatēta alkohola koncentrācija 0,64 promiles, ir iegūts likumā noteiktajā kārtībā.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatējusi, ka alkometra mērījums un tā rezultāti šajā lietā nav atspoguļoti dokumentāli, lietā nav alkometra mērījumu izdrukas. Taču, tā kā minēto faktu ir apstiprinājis gan pats pieteicējs, gan policijas darbinieki, tad tiesa uzskata to par pierādītu atbilstoši APL 161.panta otrajai daļai. No minētā tiesa konstatējusi, ka 2006.gada 2.maijā pieteicējam alkohola pārbaudē uz vietas ir veikts viens mērījums, kurš uzrādīja pieteicēja izelpā alkohola koncentrāciju 0,55 promiles.

[4.3] No Ceļu satiksmes likuma 43.^{5} panta pirmās daļas izriet, ka, lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem.

Kārtība, kādā ir nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, ir noteikta Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumos Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids” (turpmāk – Noteikumi Nr.15).

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, konstatējusi, ka attiecībā pret pieteicēju ir pārkāptas Noteikumu Nr.15 4., 6. un 8.punkta prasības.

[4.4] MK noteikumi Nr.15 12.punkts regulē arī transportlīdzekļa vadītāja medicīniskās pārbaudes kārtību, kura tiek veikta kādā no medicīnas iestādēm.

2006. gada 2. maijā no plkst.02.20 līdz plkst.02.51 pieteicējam veica medicīnisko pārbaudi Narkoloģijas valsts aģentūrā Rīga, Hospitāļu ielā 55, par ko sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols Nr.1981. Minētajā protokolā fiksēts, ka pieteicējam ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 0,64 promiles.

Lietā ir saņemts Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu ietekmes pārbaudes konfliktu komisijas atzinums, kurā norādīts, ka, taisot slēdzienu, pieteicējam fiksēta alkohola koncentrācija asinīs, kura ir lielāka par alkohola koncentrāciju izelpā, tāpēc, ka tā ir veikta ar gāzu hromatogrāfijas metodi, kura ir precīzāka.

Tiesai nebija pamata apšaubīt minētās komisijas atzinumu, kā arī alkohola koncentrācijas noteikšanai izmantotās metodes. Tomēr no

medicīniskās pārbaudes protokola izriet, ka alkohola koncentrācija izelpā 0,42 promiles, kas konkrētajā gadījumā atbilst pieļaujamajai normai, fiksēta plkst.02.21, bet asins analīzes, kas uzrāda alkohola koncentrāciju asinīs 0,64 promiles, veiktas plkst.02.53. No minētajiem faktiem nav viennozīmīgi izsecināms, vai bija nepieciešamība veikt pieteicēja asins analīžu pārbaudi, ja otrais izelpas mērījums uzrādīja pieļaujamo promiļu skaitu.

Tiesas ieskatā konkrētajā lietā ir nozīme veidam, kādā tika iegūti pierādījumi tam, ka pieteicējs, vadot transportlīdzekli, atradās alkoholisko lietu ietekmē. Vērtējot medicīniskās pārbaudes atzinumu kontekstā ar procesuāliem pārkāpumiem, kas pieļauti, uz vietas veicot pieteicējam alkohola koncentrācijas noteikšanas pārbaudi izelpā, tiesai rodas šaubas par šī pierādījuma pieļaujamību. Tiesa uzskata, ka attiecībā pret pieteicēju no ceļu policijas darbinieku puses ir pieļauti būtiski procesuālie pārkāpumi, un tie varēja ietekmēt administratīvā akta saturu.

[4.5] Tiesa uzskatījusi, ka lietā esošie pierādījumi ir pretrunīgi, nav pārliecinošu pierādījumu, ka pieteicējs konkrētajā gadījumā būtu izdarījis LAPK 149.[15] panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu. Pastāv vērā ņemamas šaubas par pierādījumu iegūšanas un nostiprināšanas procesa atbilstību normatīvo aktu prasībām, līdz ar to konkrētajā procesā pierādījumu nostiprināšanas laikā konstatētie pārkāpumi ir atzīstami par tik būtiskiem, ka gala rezultātā pieņemtais lēmums nevar tikt atzīts par tiesisku.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu RP GPP KPP iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētas.

[5.1] Policijas darbinieki, veicot pieteicēja pārbaudi, ir ievērojoši Noteikumu Nr.15 prasības.

[5.2] Policijas darbinieki nevar piespiest autovadītāju veikt otru mērījumu, ja pirmajam viņš nepiekrīt. Vienīgā iespēja ir nogādāt autovadītāju uz medicīnisko pārbaudi, taču par to atsevišķs protokols netiek sastādīts.

[5.3] Noteikumi Nr.625 nav piemērojami transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes gadījumā.

[6] Par RP GPP KPP iesniegto apelācijas sūdzību, pieteicējs iesniedza rakstveida paskaidrojumus. Pieteicējs apelācijas sūdzību neatzīst, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[6.1] RP GPP KPP savā apelācijas sūdzībā šķiet nezina, kuri tad Ministru kabineta noteikumi reglamentē alkohola koncentrācijas pārbaudes kārtību transporta līdzekļa vadītājiem – Noteikumi Nr.15 vai Noteikumi Nr.625.

Noteikumu Nr.625 otrajā punktā ir minēts, ka tie neattiecas uz kārtību, kādā transporta līdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju

asinīs un izelpojamā gaisā, kā arī narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu.

[6.2] Pieteicējs norāda, ka transporta līdzekļa vadītāja pārbaudes protokols bija jāsastāda jebkurā gadījumā un jāpievieno veikto mērījuma izdrukas. Pat ja pieteicējs būtu attiecies no pārbaudes vispār, ir jāsastāda protokols un tur ir jānorāda iemesli, kāpēc pārbaudi nebija iespējams veikt uz vietas.

Konkrētajā situācijā pieteicējam tika veikts tikai viens mērījums, kura rezultātam viņš nepiekrita. Pieteicējs piekrita veikt otru pārbaudi alkohola klātbūtnes izelpā noteikšanai, taču policijas darbinieki šādu iespēj pieteicējam nedeva. Nenoformējot transporta līdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, tehniski nav iespējams nekāda citādākā veidā piefiksēt veikto pārbaudes rezultātu.

[7] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies. No pieteicēja ir saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu sakarā ar darba nespēju. Administratīvā apgabaltiesa (turpmāk – apgabaltiesa) nekonstatē APL 268. un 269.pantā minētos apstākļus, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, un atzīst, ka lietu var izskatīt bez pieteicējs klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē uzturēja apelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā un rakstveida paskaidrojumos tiesai ietvertiem argumentiem.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pārsūdzētais Lēmums ir atstājams negrozīts.

Apgabaltiesas viedoklis izriet no turpmāk minētiem apsvērumiem.

[9] Latvijas APK 149.^{15}panta otrā daļa, saskaņā ar kuru pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības un sodīts, paredz transportlīdzekļa vadītāju administratīvo atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili.

Kārtību, kādā alkohola koncentrācijas noteikšanai veic transportlīdzekļa vadītāja izelpotā gaisa vai asins pārbaudi, noteic Noteikumi Nr.15. Minētie noteikumi paredz šādus pārbaudes veidus: alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpotajā gaisā, ko pilnvarota veikt policija (Noteikumu Nr.15 2.-10.punkts) un medicīnisko pārbaudi, ko pilnvarotas veikt noteiktas ārstniecības iestādes (Noteikumu Nr.15 12.-30.punkts un šo noteikumu 1.pielikums).

Saskaņā ar Noteikumu Nr.15 4., 5. un 14.punktu medicīniskā pārbaude alkohola koncentrācijas noteikšanai ir pieļaujama šādos gadījumos:

1) nav iespējams veikt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai;

2) transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem;

3) transportlīdzekļa vadītājam ceļu satiksmes negadījuma vietā ir sniegta medicīniskā palīdzība.

Turklāt pirmajos divos gadījumos policijas darbiniekam transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā ir jāizdara attiecīga atzīme un transportlīdzekļa vadītājs divu stundu laikā jānogādā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Lietā nav strīda, ka, veicot pieteicējam alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpotajā gaisā, tika veikts viens mērījums, kurā izelpotajā gaisā konstatēta alkohola koncentrācija 0,55 promiles. Tāpat lietā nav strīda, ka protokols par alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpotajā gaisā netika noformēts.

Lietā nav arī strīda, ka pieteicējs tika nogādāts medicīniskās pārbaudes veikšanai uz Narkoloģijas valsts aģentūru, tas ir, kompetento ārstniecības iestādi, kur pieteicējam tika veikta medicīniskā pārbaude.

Lietā ir strīds par to, vai izskatāmajā lietā medicīniskā pārbaude principā bija pieļaujamā, kā arī par to, vai medicīniskās pārbaudes rezultāti ir pieļaujami kā pierādījumi, nodibinot noteiktu alkohola koncentrāciju pieteicēja asinīs.

[10] Lai citstarp alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā rezultāti būtu leģitīmi atbilstoši Noteikumu Nr.15 6.punktam, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi jāveic, izdarot divus mērījumus ar 15-20 minūšu intervālu.

Ņemot vērā minēto, lai konstatētu, ka transportlīdzekļa vadītājs nav piekritis pārbaudes veikšanai, nav nozīmes, vai vadītājs nav piekritis veikt pārbaudi kopumā vai arī daļā. Vadītāja atteikums veikt otru mērījumu tāpat ir vērtējams kā vadītāja nepiekrišana attiecīgas pārbaudes veikšanai.

Pieteicējs apgalvo, ka viņš konkrētajā gadījumā bija piekritis arī otra mērījuma veikšanai, un neizprot, kāpēc policijas darbinieks to neveica.

Apgabaltiesas ieskatā šāds pieteicēja apgalvojums nav ticams, jo nav nekāda loģiska un racionāla izskaidrojuma tam, kāpēc policijas darbiniekiem būtu vajadzējis pārtraukt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi pēc pirmā mērījuma un doties ar pieteicēju uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai. Šādai policijas darbinieku rīcībai, apstākļos, kad vadītājs ir piekritis pārbaudes turpināšanai, trūkst jebkādas saprātīgas motivācijas.

Turpretī policijas darbinieku *A.Z.* un *L.L.* paskaidrojumi *(lietas 29., 30.lapa)*, ka uz medicīnisko pārbaudi pieteicējs ticis nogādāts, jo viņš, ieraugot pirmā mērījuma rezultātu, atteicās no pārbaudes turpināšanas, ir saprātīgs izskaidrojums tam, kāpēc konkrētajā gadījumā pārbaude ar alkometru netika pabeigta un kāpēc pieteicējs bija nogādājams uz ārstniecības iestādi.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka izskatāmajā lietā policijai ir bijis tiesisks pamats nogādāt pieteicēju ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Minēto secinājumu neietekmē fakts, ka policijas darbinieki netika noformējuši transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu.

No Noteikumiem Nr.15, kā arī pārbaudes protokola veidlapas neizriet, ka policijas darbinieka atzīmi protokolā par to, ka transportlīdzekļa vadītājs ir atteicies no pārbaudes, būtu ar parakstu jāakceptē arī pārbaudāmai personai. Ņemot vērā minēto, apgabaltiesas ieskatā nav būtiskas nozīmes tam, vai policijas darbinieki attiecīgu faktu ir atzīmējuši protokolā, vai to apstiprinājuši citādā veidā.

Šī apgabaltiesas atziņa nenozīmē to, ka policijas darbinieka rīcība, nenoformējot pārbaudes protokolu, ir bijusi pareiza, bet tikai to, ka minētais procesuālais pārkāpums nerada pamatu atzīt, ka tāpēc, ka nav noformēts protokols, nav bijis arī pieteicēja atteikuma no alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā.

[11] No medicīniskās pārbaudes protokola alkohola ietekmes noteikšanai Nr.1981 *(lietas 17.lapa)* redzams, ka pieteicēja medicīniskā pārbaude bija uzsākta plkst.2.20. Minētais kopsakarā ar pieteikumā norādīto faktu, ka pieteicējs 2006.gada 2.maijā ap pulksten 01.30 vadījis transportlīdzekli un ticis apturēts, apliecina, ka medicīniskai pārbaudei pieteicējs nogādāts, ievērojot Noteikumos Nr.15 noteikto laika intervālu.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.15 12.punktu medicīniskā pārbaude ir alkohola koncentrācijas noteikšana transportlīdzekļa vadītāja asinīs ārstniecības iestādē.

Atbilstoši noteikumu Nr.15 13.punktam medicīniskā pārbaude ietver:

13.1. alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem;

13.2. ārējā izskata (tais skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustības koordinācijas pārbaudi;

13.3. alkohola, narkotisko vai citu apreibinošu vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā.

No 2006.gada 2.maija Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.1981 un Ķīmiski toksikoloģiskās laboratorijas testēšanas pārskata (pielikums protokolam Nr.1981) redzams, ka pieteicējam pārbaude tikusi veikta Noteikumu Nr.15 13.punktā noteiktajā apjomā, tostarp laboratoriskai izmeklēšanai ņemtas asinis, un tieši asinīs, veicot to izmeklēšanu ar hromatogrāfijas metodi, atrasts etilspirts koncentrācijā 0,64 promiles (*lietas 17., 32.lapa*).

Apstāklim, ka ārstniecības iestādē konkrētajā gadījumā pieteicējam tika pārbaudīta arī alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā, nav tiesiskas nozīmes, jo atbilstoši normatīvajam aktam (noteikumu Nr.15 12. un 13.punkts) alkohola koncentrācijas pārbaude izelpotajā gaisā nav medicīniskās pārbaudes sastāvdaļa un tās dati nevar būt pamats medicīniskās pārbaudes atzinumam.

[12] Pieteicēja argumenti, neatzīstot vainu administratīvajā pārkāpumā, galvenokārt ir balstīti uz alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā norises un rezultātu, kā arī policijas darbinieku rīcības kritiku, lai gan lietā pamatoti un pienācīgā veidā tika veikta pieteicēja medicīniskā pārbaude un tās rezultātā konstatēta tāda alkohola koncentrācija pieteicēja asinīs, kas ir pamats administratīvais atbildībai.

Atbilstoši Noteikumiem Nr.15 alkohola koncentrācija transportlīdzekļa vadītāja izelpotajā gaisā vai asinīs esība vai neesība ir pierādāma ar vienas vai otras šajos noteikumos paredzētās pārbaudes rezultātu.

Noteikumi Nr.15 reglamentē arī kārtība gadījumam, ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt vienas vai otras pārbaudes rezultātam. Proti, ja vadītājs nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā rezultātam, tad atbilstoši Noteikumu Nr.15 4.punktam vadītājs ir nogādājams ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai. Savukārt, ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, materiālu paraugu nosūta Narkoloģijas valsts aģentūrai atkārtotiem laboratoriskiem izmeklējumiem (Noteikumu Nr.15 30.punkts).

Ne minētie noteikumi, ne arī citas tiesību normas neparedz iespēju attiecīga fakta konstatēšanai izmantot no jauna pēc vairākām stundām pēc transportlīdzekļa vadītāja iniciatīvas veiktās medicīniskās pārbaudes rezultātus. Ir vispārzināms, ka atskurbšana ir laika jautājums, tādēļ likumsakarīgi, ka klīniskas reibuma pazīmes un alkohola koncentrācija 0,64 promiles, kas personai konstatēta pulksten 2.20, nesaglabāsies nemainīga līdz pulksten 13.25.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā nav tiesiskas nozīmes, ka pieteicēja iniciētajā medicīniskajā pārbaudē 2006.gada 2.maijā pulksten 13.25 netika konstatētas alkohola ietekmes

klīniskās pazīmes un etilspirta koncentrācija asinīs, jo pārbaužu rezultāti savstarpēji nekolidē.

Apgabaltiesas ieskatā kopsakarā ar Noteikumos Nr.15 paredzēto tiesiska nozīmes nav arī Narkoloģijas valsts aģentūras Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu ietekmes pārbaudes konfliktu komisijas (turpmāk – Komisija) 2006.gada 9.jūnija slēdzienam Nr.20 *(lietas 41.-44.lapa)*, jo no Noteikumiem Nr.15 neizriet, ka Komisijai būtu dotas pilnvaras sniegt šādu atzinumu. Policijas vēršanos Komisijā ar lūgumu atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem varētu uzskatīt par policijas vēlmi noskaidrot ekspertu viedokli konkrētajā lietā, jo policijas pieprasījumā lūgts sniegts atbildes uz konkrētiem jautājumiem ar piepildi, ka atbildēšanai uz tiem ir nepieciešamas speciālas zināšanas *(lietas 37.-38.lapa)*. Taču Komisijas atzinumu par ekspertu atzinumu ir iespējams atzīt pie nosacījuma, ja sniedzot atzinumu, ir ievērota ekspertīzēm noteiktā procesuālā kārtība, tostarp kārtība attiecībā uz ekspertu brīdināšanu par krimināltatbildību par apzināti nepatiesu atzinumu un atteikšanos bez attaisnojoša iemesla no sava pienākuma pildīšanas. No Komisijas atzinuma neizriet, ka Komisijas dalībnieki bija brīdināti un zinoši kā eksperti par saviem pienākumiem un iespējamo atbildību. Līdz ar to Komisijas atzinums nav uzskatāms par ekspertu atzinumu un lietā kā pierādījums nav pieļaujams.

Apgabaltiesas ieskatā Komisijas atzinuma izslēgšana no pierādījumu loka neietekmē Lēmuma tiesiskumu pēc būtības, jo Lēmuma secinājumi ir balstīti uz pieteicēja medicīniskās pārbaudes rezultātiem, tas ir, pieļaujamo pierādījumu alkohola koncentrācijas konstatēšanai transportlīdzekļa vadītāja asinīs.

[13] Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka pieteicēja vaina Latvijas APK 149.[15]panta otrā daļa paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta. Lēmums ir tiesisks un pamatots un atstājams negrozīts.

[14] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi visus lietas faktiskos apstākļus kopsakarā, līdz ar to nonākusi pie nepareiza secinājuma. Pirmās instances tiesas spriedums atzīstams par nepamatotu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un 286.[14] pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas pilsētas galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 21.jūnija lēmuma Nr.1263, bet *N.S.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	Ļ.Kušnire
Tiesneši	*(paraksts)*	L.Slica
	(paraksts)	M.Vīgants

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Ļ.Kušnire
Rīgā, 2009.gada 6.martā